

Key:

קמץ when pink indicates קטן קמץ

⊂ indicates that the accent on the word *is* pushed back (נסוג אחור) because of the next word

⊄ indicates that the accent on the word *is not* pushed back even though the next word has the accent on the first syllable.

• (the bullet symbol) indicates any of the following:

1. Two consecutive words that end and begin, respectively, with the same or very similar sound.
2. Two syllables within a word that need to be carefully differentiated – so that one syllable does not get swallowed – e.g. לִיאֶבְתִּינוּ (should not be read as *la-vo-tai-nu* but as *la-a-vo-tai-nu*).
3. Two consecutive consonants within one word where the first is vocalized with a *shewa nach* and one of them is voiced and the other is unvoiced, so one must take great care not to read both as voiced (or unvoiced) – e.g. תִּזְכְּרוּ.

Square brackets [] are used to highlight words or phrases that can be easily misplaced in phrasing.

A שוא נע is bold – which displays as bold and off-center underneath the letter to the left.

A דגש which is in pink is a reminder that it is a *dagesh chazak* (only a few are marked in this way – most occurrences of a *dagesh chazak* are in the regular black color.)

If you find something that I missed please send me a comment using the Contact button at the bottom of the webpage.

בראשית

ראשון א:א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: א:ב וְהָאָרֶץ הַיְתוּמָה תהו וָבֵהוּ וְחָשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים • מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: א:ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים [וַיְהִי] [אֹר] וַיְהִי־אֹר: א:ד וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב • וַיִּבְרָא אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: א:ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב • וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: פ א:ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל [בֵּין] מַיִם לַמַּיִם: א:ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיִּבְרָא בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל • לְרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן: א:ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב • וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: פ א:ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם • מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וַתֵּרָאָה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: א:י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וּלְמַקְנֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: א:יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ דְּשֵׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זֶר־עוֹבֹו עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: א:יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דְּשֵׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר זֶר־עוֹבֹו לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: א:יג וַיְהִי־עֶרֶב • וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: פ א:יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל [בֵּין] הַיּוֹם [וּבֵין] הַלַּיְלָה וַיְהִי לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: א:טו וַיְהִי לַמִּן־אֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: א:טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹר הַגָּדֹל • לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים: א:יז וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאִיר עַל־הָאָרֶץ: א:יח וּלְמַשֵּׁל בַיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: א:יט וַיְהִי־עֶרֶב • וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: פ א:כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שֶׂרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: א:כא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: א:כב וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בְּאָרֶץ: א:כג וַיְהִי־עֶרֶב • וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי: פ א:כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינֵהָ בַּהֶמָּה וְהַרְמֵשׁ וְחַיֵּת־הָאָרֶץ לְמִינֵהָ וַיְהִי־כֵן: א:כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיֵּת הָאָרֶץ לְמִינֵהָ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינֵהָ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: א:כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרְדוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָרֶמֶשׁ הָרֶמֶשׁ עַל־הָאָרֶץ: א:כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: א:כח וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֹאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבִשְׁתֶּה וּרְדוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיֵּת הָרֶמֶשֶׁת עַל־הָאָרֶץ: א:כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוֹ פְרִיעַץ אֲשֶׁר־בוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ: א:ל וּלְכָל־חַיֵּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל־רֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן: א:לא וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה [וַתְּהַיֵּאֵר] מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב • וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשֵּׁשִׁי: פ א:לב וַיִּכְלֹו הַשָּׁמַיִם

וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: ב:ב ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי [מכל־מלאכתו] אשר עשה: ב:ג ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות: פ

שני ב:ד אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: ב:ה וכלו שיח השדה טרם יהיה ב־ארץ וכל־עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין ל־עבד את־האדמה: ב:ו ואד י־עלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני־האדמה: ב:ז ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ב:ח וישטע יהוה אלהים [בן־בעדן] מקדם וישם שם את־האדם אשר יצר: ב:ט ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למר־אה וטוב למ־אכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ב:י ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: ב:יא שם האחר פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר־שם הזֶהב: ב:יב וזהב הארץ ההוא טוב שם הברדלח ואבן השהם: ב:יג ושם־הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש: ב:יד ושם הנהר השלישי חֶדְקֶל הוא ההלך קדמת אשור ונהנהר הרביעי הוא פרת: ב:טו ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה: ב:טז ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר [מכל] [עץ־הגן אכל תאכל: ב:יז ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ב:יח ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו [אֶעֱשֶׂה־לוֹ] [עֵזֶר] כנגדו: ב:יט ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לר־אות מה־יקרא־לו וכל־אשר יקרא־לו ה־אדם נפש חיה הוא שמו:

שלישי ב:כ ויקרא ה־אדם שמות לכל־הבהמה ול־עוף השמים ולכל חית השדה ול־אדם לא־מצא עֵזֶר כנגדו: ב:כא ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם וישן ויקח אחת מצל־עלתיו • ניס־גֶר בשר תחתנה: ב:כב ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם: ב:כג ויאמר ה־אדם זאת הפ־עם עצם • מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: ב:כד על־כן י־עזב־איש את־אביו • ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: ב:כה ויהיו שניהם ערופים ה־אדם ואשתו ולא יתבששו: ג:א והנחש הִיה ערום • מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ג:ב ותאמר האשה אל־הנחש [מפרי] [עץ־הגן] • נאכל: ג:ג ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו [פן־תמתו]: ג:ד ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתו: ג:ה כי ידע אלהים כי ביום אכלכם • ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: ג:ו ותרא האשה כי טוב העץ למ־אכל וכי ת־אוה־הוא לעינים ונתתו לתקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל: ג:ז ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירום הם ויתפרו עליה תאנה ויעשו להם חגרת: ג:ח וישמעו את־קול יהוה אלהים • מת־הלך בגן לריות היום ויתחבא ה־אדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך

עץ הדבֿר: ג:ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה: ג:י וַיֹּאמֶר אֶת־קִלְבֹּךְ שָׁמַעְתִּי בְּגֹן וַאֲרָא כִּי־עֵירָם אָנֹכִי
 וְאַחֲבָא: ג:יא וַיֹּאמֶר מִי הַגִּיד לְךָ כִּי עֵירָם אַתָּה [הַמִּן־הָעֵץ] אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵבֵלְתִי אֲכַל־מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ: ג:יב וַיֹּאמֶר
 הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתַנָּה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֲכַל: ג:יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־נָּתַתְּ עִשִׂית וַהֲאָמַר
 הָאִשָּׁה הִנְחֵשׁ הַשִּׂיאֲנִי וָאֲכַל: ג:יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ [כִּי] [עִשִׂיתָ] זֹאת אָרֹר אֶתְּהָ מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל־חַיַּת
 הַשָּׁדָה עַל־גִּחְזֹנְךָ תֵּלֵךְ וְעַפְרָה תֹאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ: ג:טו וַאֲיַבְּהוּ אִשִּׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זֶר־עֶךָ וּבֵין זֶר־עָה • הִוא
 יְשׁוּפֶנֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִשׁוּפְנֶנּוּ עֶקֶב: ס ג:טז אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבֵּה אַרְבֵּה עֲצָבוֹנְךָ וְהַרְבֵּךְ בַּעֲצָב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִשְׁךָ
 תִשׁוּקְתֶךָ וְהִוא יִמְשַׁל־בְּךָ: ס ג:יז וְל־אָדָם אָמַר כִּי־שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל
 מִמֶּנּוּ אָרֹרְהָ הָאָדָמָה בְּ־עֲבוּרְךָ בַּעֲצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: ג:יח וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לְךָ וְאֲכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב
 הַשָּׁדָה: ג:יט בְּזַעַת אִפְיֶךָ תֹאכַל • לֶחֶם עֵד שׁוֹבֵךְ אֶל־הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקְחָתָּ כִּי־עַפְרָה אַתָּה וְאֶל־עַפְרָה תִשׁוּב:
 ג:כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הֵייתָה אִם כָּל־חַי: ג:כא וַיִּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וְל־אִשְׁתּוֹ כַּתְּנוֹת • עוֹר
 וַיִּלְבָּשֵׁם: פ

רביעי ג:כב וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהִים הֲנֵן הָאָדָם הִיָּה כְּאָדָם מִמֶּנּוּ לְד־עַת טוֹב • וְרָע וְעַתָּהוּ פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם • מִי־עֵץ
 הַחַיִּים וָאֲכַל וַחַי לְעַלְמִם: ג:כג וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים • מִגֹּן־עֵדֶן לְ־עֵבֶד אֶת־הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם: ג:כד וַיִּגְרַשׁ
 אֶת־הָאָדָם וַיִּשְׁכַּן מִקְדָּם לְגֹן־עֵדֶן אֶת־הַכַּרְבִּים וְאֵת לַהֵט הַחֲרֹב הַמַּת־הַפְּכֶת לְשֹׁמֵר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים: ס ד:א
 וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתִּהְרַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה: ד:ב וַתִּסָּפֵר לְלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הָבֶל
 וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה • צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה: ד:ג וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיִּבְאֵר קַיִן מִפְּרִי הָאָדָמָה מִנְחָה לַיהוָה: ד:ד
 וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ • וּמִחִלְבֵתֵן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה
 וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו: ד:ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן לָמָּה חָרָה־לְךָ וְלָמָּה נָפְלוּ פָּנֶיךָ: ד:ז הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת
 וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח • חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִשׁוּקְתּוֹ וְאַתָּה תִמְשַׁל־בּוֹ: ד:ח וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו • וַיְהִי בִהְיוֹתָם
 בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו • וַיִּהְרָגֵהוּ: ד:ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי
 אָנֹכִי: ד:י וַיֹּאמֶר מַה עִשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאָדָמָה: ד:יא וְעַתָּה אָרֹרְךָ אֶתָּה מִן־הָאָדָמָה [אֲשֶׁר]
 פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לִקְחַת אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדְךָ: ד:יב כִּי תִעֲבֹד אֶת־הָאָדָמָה לֹא־תִסָּפֵר תִּתֵּן־כֹּחַ לְךָ נָע וְנָד תִּהְיֶה בְּ־אָרֶץ:
 ד:יג וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה גְּדוֹל עוֹנֵי מִנְשָׂא: ד:יד הֲנֵן גִּרְשִׁית אֹתִי הַיּוֹם • מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וּמִפְּנֵיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע וְנָד
 בְּ־אָרֶץ וְהָיָה כָּל־מִצְאֵי יְ־הַרְגָנִי: ד:טו וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל־הַרְגַּס קַיִן שָׁב־עִתִּים יָקָם וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לִבְלֹתִי
 הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מִצְאוֹ: ד:טז וַיִּצְאֵר קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיִּשָּׁב בְּ־אָרֶץ־נֹד קְדַמַּת־עֵדֶן: ד:יז וַיַּדַּע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתִּהְרַ

שביעי ה: כה ויחַי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵ-אֵת • שָׁנָה וַיֻּלַּד אֶת-לֶמֶךְ: ה: כז וַיְהִי כָל-יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תְּשַׁע וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת • שָׁנָה וַיָּמָת: פ: ה: כח וַיְחַי-לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵ-אֵת • שָׁנָה וַיֻּלַּד בֶּן: ה: כט וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנֵנוּ מִכָּל-עֲשׂוֹנוֹ וּמֵעַצְבוֹן יְדֵינוּ מִן-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרָרָה יְהוָה: ה: ל וַיְחַי-לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-נֹחַ חָמֵשׁ וּתְשַׁע עִים שָׁנָה וּחְמֵשׁ מֵאוֹת • שָׁנָה וַיָּמָת: ה: לא וַיְהִי כָל-יְמֵי-לֶמֶךְ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת • שָׁנָה וַיָּמָת: ה: לב וַיְהִי-נֹחַ בֶּן-חָמֵשׁ מֵאוֹת • שָׁנָה וַיֻּלַּד נֹחַ אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יֶפֶת: ו: א וַיְהִי כִּי-הִחֵל הָ-אָדָם לָרֶב עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה וּבָנֹת יִלְדוּ לָהֶם: ו: ב וַיֵּר-אֱוֹ בְנֵי-הָאֱלֹהִים אֶת-בָּנוֹת הָ-אָדָם כִּי טֹבֹת הָיָה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים • מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ: ו: ג וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-יֵדוֹן רוּחִי בָ-אָדָם לְעֹלָם בְּשָׂגֵם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יַמְיוֹ מִמָּה וְעֹשְׂרִים שָׁנָה: ו: ד הַנִּפְלְאִים הָיוּ בָ-אָרֶץ בֵּימֵי הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי-כֵן אֲשֶׁר יָבֹ-אוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל-בָּנוֹת הָ-אָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הַנְּבִרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁם: פ: ו: ה וַיֵּרָא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָ-אָדָם בָּאָרֶץ וְכָל-יֶצֶר מַחְשֵׁבֶת לְבָבוֹ רָק רָע כָּל-הַיּוֹם: ו: ו וַיִּנְחַם יְהוָה כִּי-עָשָׂה אֶת-הָ-אָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַצֵּב אֵל-לְבוֹ: ו: ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת-הָ-אָדָם אֲשֶׁר-בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחֲמָתִי כִּי עָשִׂיתָם: ו: ח וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה: פ

1:3 The word יהי has a מנח on it (in accordance with the Ben-Asher tradition), and is not attached to the next word with a מקף (which is the Ben-Naftali tradition.)

1:11 זקף קטן and not a רביעי should be read with a דשא.

1:18 The word ל should be read with a נע under the first ל.

2:12 The word ז should be read with a נע under the ז.

2:13 The word ושמ has a קדמא on it and is not attached to the next word with a מקף.

2:23 The word לקחה should be read with a נע under the ק.

5:29 זה is read with two trop – first the גרשים is read and then the תלישא גדולה.